

Radhaswami Vividh Karykari Shaikshanik Sanstha

ADARSH SANSKAR COLLEGE OF EDUCATION

Approved by - NCTE (WRC/APW04/54/123498)
Affiliated by - R.T.M. University, Nagpur.
Email ID :- adarsh.nag_bed@rediffimail.com

"VRUNDAVAN", Shrikrushana Nagar Chowk, Hasanbagh Road, Nagpur-440024. Mob.: 7066968888

Ref. No.: ASCOE/NGP/2023-24/EP-3.2.2/1455 **Date**: 10/4/2024

Criteria: 3.2.2	Average number of books and / or chapters in edited books published and papers in National / International conference-proceedings per teacher during the last five years			
	3.2.2.1. Total number of books and / or chapters in edited books, papers in National / International conference proceedings published during the last five years			
Findings of DVV	First page of the published book/chapter with seal and signature of the Principal · E-copies of outer jacket/contents page of the books, chapters and papers published along with ISBN number in national / international conference-proceedings per teacher year-wise			
Response/ Clarification	Scanned copies of books/ edited chapters in book or conference proceedings with ISBN number is attached as per data template for your verification (Appendix I)			

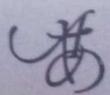
Principal :
Adarsh Sanskar College of
Education, Nagpur - 24

Appendix I

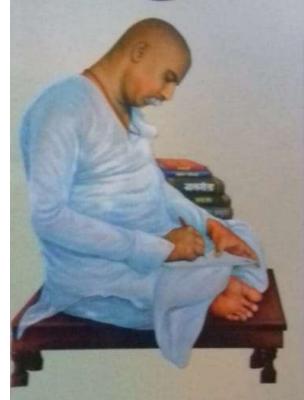

Peer Reviewed Referred and UGC Listed Journal (Journal No. 40776)

An International Multidisciplinary Quarterly Research Journal

AJANTA

Volume - VII, Issue - IV, October - December - 2018 ISSN 2277 - 5730

Impact Factor - 5.5 (www.sjifactor.com)

ENGLISH / MARATHI PART - II / HINDI

Ajanta Prakashan

२४. वंदनीय राष्ट्रसंताच्या स्वप्नातील भारताची जडणघडण

या. श्री. प्रसोट ही, क्षेत्र या. ही, अर्थना ना, गवर्ड

राष्ट्रसंत तुकडोजी महाराज धांनी समाज यळवळीतून आणि साहित्य ळेळणीतून खोकडिळण, यणविळान. समाजडिळाण व समाजप्रबंधनाचे कार्य आणि शास्त्रवायणिवर भर दि.सं.

आज सर्वत्र जागतिकीकरणावे वारे वाह् आगतेत. सपूर्ण विश्व हे (Global Village) देविक खेदै बन्तेले आहे आणि या माध्यमातून राष्ट्रात होणारे आर्थिक, सम्बोधिक, सार्व्हतिक, सार्व्हतिक स्थानाव्या स्थान करणारे आहे, तेवदेश साहित्यीक आणि विचारवंतामा विभिन्न करणारे सुध्या आहे. कारण होत बचानेले प्रेरवर्तन हे बह्होंदिय तसेच बहु आयामी आहेत.

आज भारतीय समाज असंख्य समस्यांनी प्रस्त झालेला आहे. त्यात प्रामुख्याने बच्चावार, बेरोजनार, जीतक यांची आस्महत्या, धार्मिकतेला अवाजवी महत्व, स्त्रीयांवरील वावने अत्यावार, स्त्रीयांना दुव्यक्तेची वासमूळ, विकासाये आसीण विक्रणाचा बासकता दर्जा, प्रशासनाची दिश्माई, मानद विकास कल्यान वोजनावा आमाव हवामुळे भारताचे जागतीक मानव निर्देशांकात १३१ वे ख्यान मिळाले आहे से व्हितेचा व्यिय आहे. बासतीय अमतेला पायामूत सुविधानिकायला हव्यात त्या पाहीजे त्या प्रमाणात आज सूच्या उपलब्ध हीत नहीत. सदुक्त राष्ट्रसंधाने निर्देशित केरोल्या १७१ देशात १५८ वा क्रमांक भारताचा आहे. विश्व व्यापास संघटनेने दिखेल्या अहदन्तवा असे महत्वे आहे की, भारताच विक्रणावर दरडोई अधननाव्या २% व आरोग्यावर १८% खर्च केला जाती जे इतर प्रमातीशल देशाच्या तुलनेस अगदी कमी आहे.

त्यासी बंद उन्नतीची द्वारे । आयुष्य जाये हमातीत सारे । किसान परि कळेना गोजिरे । शेतीचेदी नये झान । नाही अवजारात सुधारणा । सुधास न शके पिके नाना ।

आजहीं आपणाला वर्तमानपत्रातृन अहमहत्येच्या वातम्या वाचायला मिळतात. बहुतांशी आत्महत्या या जगाचा पाशिदा बळीराजा- शंतकरीच्या असतात. त्यांथी आत्महत्येच्या आकरेवारीत 2014—2018 या कालाक्यीत ल्ळाणिय वाद झालेली दिसून येते. जरी शासनाये 'बळीराजा येतना अमियान सर्विष्ण्यावर विशेष भर दिला, आजहीं आमच्या बळीराजाच्या शंतीमालाला हमीमाव मिळत नाही, बी-बियाणे कसवी, पिक मालावर केलेल्या कवारणीत जीव गमनावा लागती. आणि त्यात असमानी संकट भर धालते. शासनावी उदासीनला त्यामुळे आज सपूर्ण मानतात शेतकरी आदोलन करताना दिसतात. नाशिक ते विधीमंडळ पायदळी मार्गक्रम करून सरकारपूढे आपल्या समस्याची व्यया आजही मांडाव्या लागतात तेही आजच्या मार्सांगडीया यूगाहा शेतकरी परस्वाचीन झालेला आहे.बीयाणे, खत, किटकनाशके, त्याच्याजवळ नाहीत्र माल दिकण्यासाठी बाजारपेट त्यांची नाही, विक्रीमृत्यावर त्यांचे नियंत्रण नाही ह्यामुळे शेतक-याच्या नशीबी दरियत आले आहेत.

VOLUME - VIL ISSUE - IV - OCTOBER - DECEMBER - 2018 VOLUME - VIL ISSUE IV - OCTOBER - DECEMBER - 5.5 (www.s)ifactor.com;
AJANTA - ISSN 2277 - 5730 - IMPACT FACTOR - 5.5 (www.s)ifactor.com;

वावती महागाई, बेरोजगारी हयागुळ तरुवाया पदरी शिराशा दिसून येते आणि करून का प्रकार विद्यापितृषित तरूण आज बेरोजगार आहेत. स्थाच्या पदरी शिराशा दिसून येते आणि करून का प्रस्य विद्याविभूषित तरूण आज बराजगार आठण पोषणाबाजी, नारेबाजी 'नौकरी नहीं मिलती तो — याग प्रकोड़ा क्या । हेम करायमं असत तर कि घेतल असत ? असा एकच्र सथाल तरूणापूढे कायमचा ठिच्या मारून उमा आहे. सत ? असा एकच सवाल तरूणापूर्ण भण्डावार बोकाळलेला आहे. मोठमोठे व्यापारी सामान्य जनतेचा वैसा घेऊन देश-विदेशात कराह आहे.

सामान्य जनतेवर वाढती महागाई, बेरोजगारीया बोजा दिवसेंदिवस वाढतच आहे. जनतवर वादता महापाइ, कार्यावर प्रदेश पाइन एखादचा बातमीचा विपर्यास करून त्यावर आक्र

प्रसारमाध्यम पारणायम प्रदर्शीत करणे सुरू आहे. त्यामुळे समाजात अनेक घटनाबद्दल ग्रेन विलोह क्षेत्र आणि चुकीचा संदेश लोकांपर्यंत पोहचतो. शिवाय दाखविण्यात येणारे कार्यक्रम देखील जनमानसात विज्याह निर्माण करणारे आहेत. जाहिरातींच्या बाबत देखील असेच अनुभवाला येते.

संस्कृती संवर्धन हा आमवा अगत्याया विषय मात्र आज संस्कृती संवर्धन होण्याऐकजी आण्या अनुहरू अमुलाग्र परिवर्तन होताना जाणवते ते असे सर्वसामान्य जनतेची दिशाभूल करणे, आश्वासने देणे, नातीन्य 🛬 खेळणे, जाहीरातीतून सष्ट्राच्या समस्या बाजूला ठेवून विकासाथै वित्र रंगविल्या जाते.

या अनुशंगाने विचार करताना हे दोष निवारण करण्यासाठी कोणता मार्ग वापरावा यादा जेवा विवार होतो, तेव्हा आपण राष्ट्रसंत तुकडोजी महाराजांच्या ग्रामगितेपर्यंत येऊन पोहचतो. आजच्या परिस्थतित विक दोषांना दूर सारायचे असेल तर ग्राम हा आधार घेणे क्रमप्राप्त ठरते. ग्राम जर सबल झाले, सुदृड क्रल 🙉 देशोन्नती होईल. देशोन्नती घड्न आणण्याचा एकच मार्ग म्हणजे 'ग्रामगीता' होय.

ग्रामोध्दार म्हटले की ग्रामस्वच्छता हा मुददा प्रामुख्याने पूढे येती. ग्रामस्वच्छतेचा दसा सरकार सङ्ख अभियान मार्फत जनतेपर्यंत संदेश पोहचत आहेत. या ग्राम स्वच्छतेच्या मार्फत गावातील रोगराई दूर करण्यत है। यश आल्याचे दिसते. तसेच 'पाणी' हा गावातील प्रमुख विषय हाताळण्याकरीता सरकारने, 'ग्राम शिवार अधिक शेततळे, विहीरी, जनतेत जनजागृती करण्याकरीता जल शिवार अभियान राबवून गावातील पाण्याच्या प्रश्ना विचारमंथन प्रथमताच करण्यात आले.

सामाजीक विकासातील सर्वात मोठा अडथळा म्हणजे भारतीय समाजातील विशेषकरून ग्रामित्र गरावी लोकांमध्ये असलेली अंधमध्या होय. संतांनी भारतीय समाजाचे सखोल विंतन केले. देशातील समस्यान अवगर् पाठबळामागील अंघश्रध्देला दूर करण्याचा प्रयत्न त्यांनी आपल्या विचाराद्वारे, साहीत्याद्वारे, मजनाद्वारे केला

चमत्कारापासून समाजाला परावृत्त करण्याकरीता राष्ट्रसंत तुकडोजी महाराज म्हणतात.

चमत्काराचा मरी भरोनी । झाली अनेकांची घुळदानी, संत चमत्कार यापूढे कोणी । नकावर्णू सज्जन हो । ही बुवाबाजी मुलवी जणा । ग्रष्टकरी ग्रामजीवना । फसवोनी मोळ्या बापड्यांना । मरत्या छंदा लावती ।। VOLUME - VII, ISSUE - IV - OCTOBER - DECEMBER - 2018
AJANTA - ISSN 2277 - 5730 - IMPACT FACTOR - 5.5 (www.sjifactor.com)

पण तरी सुद्धा आजही असंख्य लोक अध्यश्रद्धेला बळी पडतांना दिसतात. दररोज वर्तमानपत्रात अध्यश्रदेला बळी पडलेल्या असंख्य बातम्या याचायला मिळतात. पैशाचा पाऊस पाडण्डाकरीता नरबळी हा आजही दिला जातो. मुल धन शोधण्याकरीता पायाळू मुलाचा / मूलींचा बळी आजही दिला जातो.

देवाचिया नावाखाली । काही देतात जीव बळी । बंद करावी प्रथा असली । मावना सुधारोनी लोकांची ।। कोणी घुमारे लबाढिती । बुवा लोकांस फसविती । ग्रमिष्ट मते, वृते शिकविती । सावध करावे त्यादायी ।।

अज्ञान, अंध्रश्रच्दा, लोकभ्रम यामुळे ग्रामीण समाजाचे अंध्रपतन झालेले आजही दिसून येते. ते दूर व्हावे आणि मरगळलेल्या समाजजीवनात नवचैतन्य निर्माण व्हावे असे जर वाटत असेल तर उदात्त दृष्टिकोन बाळगणाऱ्या संताचे विचार हे समाजात रूजविणे आज काळाची गरज आहे.

राष्ट्रसंतांनी जीवनाच्या सर्व अंगाचा विचार करून समाजप्रबोधनाची दिशा निश्चित केली. त्यांची समाजपरिवर्तनाची, समाजप्रबोधनाची दिशा ही विज्ञाननिष्ठ होती. अध्रश्चदेवर त्यांनी अतिशय घाणाघाती प्रहार केलेत. त्यांनी आपल्या भजनातून जनजागरण केले. राष्ट्रसंत है त्याअर्थाने वर्तमान युगाचे समाजप्रबोधनकार आहेत. समाजाचे अदलोकन करून वर्तमानाला साजेशे उपाय सुचिवले. समाज उन्नती गाठण्यासाठी विज्ञानाची कास धरावया लावती.

दैज्ञानिक युगाचे वर्णन करतांना राष्ट्रसंत तुकडोजी महाराज ग्रामगितेच्या ३५ व्या अध्यायात स्पष्टपणे म्हणतात की –

केले मंगळावरी उड्डाण । चढला हिमगिरी शिखरीपूर्ण । शोधिले अग्निअस्त्र, अनुअस्त्र महान, हॅंड्रोजनवादी । ऐकती करोडो मैलावरून । परंपरांचे गायन माषण । विश्व हे आटोक्यात आणून घर केले राहण्याचे ।

विज्ञानाने आज प्रचंड प्रगती केली. समाज परिवर्तन घडून आणले. संपूर्ण विश्व एका कुटुंबाप्रमाणे वास्तव्यास आले आहे. विज्ञानाची कास ज्या समाजाने, देशाने घरली त्या देशाची उन्नती, झालेली दिसून येते. परंतू आज आले आहे. विज्ञानाची कास ज्या समाजाने, देशाने घरली त्या देशाची उन्नती, झालेली दिसून येते. परंतू आज आपल्या मारत देशात विज्ञानवादी काही समाजसुधारक समाज परिवर्तन घडवून आणण्याचा प्रयत्न करीत असतील आपल्या मारत देशात विज्ञानवादी काही समाजसुधारक साज परिवर्तन घडवून आणण्याचा प्रयत्न करीत असतील तर अशा समाज सुधारकांवर मर दिवसा गोळ्या झाडल्या जातात, त्यांच्या घरात घूसून त्यांचा खून केला जातो ही वास्तविकता आहे

वास्तविकता आहे.

सर्वसामान्यांच्या विचारांवर आजही अंध्रष्टदेचा पगडा असलेला भारतीय समाज दिसून येतो. आज भारतीय
सर्वसामान्यांच्या विचारांवर आजही अंध्रष्टदेचा पगडा असलेला भारतीय समाजाला अंध्रष्टदेची जी कीड लागली आहे. त्यावर
समाजाने सुध्दा प्रगती केली यात शंका नाही. परंतू भारतीय समाजाला अंध्रष्टदेची जी कीड लागली आहे. त्यावर
कायमचा उपचार आज सुध्दा मिळाला नाही.

आज कपड़्याच्या फॅशनची दुनिया, थाटमाट, भौतिक संस्कृतीला आजची तरूणाई बळी पडलेली दिसते. संताचे विचार आत्मसात कण्यास ते घजावत नाहीत. अशांना राष्ट्रसंत तुकडोजी महाराज म्हणतात –

दिखाऊ कपड़े, कोरडी ऐट । नोकरपेशी थाटमाट । हे शिक्षणाचे नव्हे उदिदष्ट । ध्यानी घ्यावे नीट हे आधी । वाला आजची परिस्थिती ही सुध्दा कारणीमूत ठरू शकते, वाढती बेरोजगारी, ग्रष्टाचार, सर्वत्र बोकाळलेला

आहे

समारीप आजव्या रपर्धात्मक युगात मानवी जीवनाला गतिशिलता आलेली आहे. माणूस यंत्रवत झाला आहे. वात्रिकीकरणांचे दुरगामी परिणाम मानव समुहावर झालेला आहे. मानवी संवेदना बोधट झालेली आहे. त्याचा परिणाम गानवाकडून अनैसर्गिक आणि अमानवीय कृत्ये होतांना दिसत आहे. आजच्या मारतीय समाजाचे वास्तविक रवरूप गानवाकडून आणि संतांच्या स्वप्नातील भारत यात कुठेच ताळमेळ जूळतांना दिसत नाही. भारतीय समाजाची झालेली बाता आणि संतांच्या स्वप्नातील भारत यात कुठेच ताळमेळ जूळतांना दिसत नाही. भारतीय समाजाची झालेली बाता आणि संतांच्या स्वप्नातील भारत यात कुठेच ताळमेळ जूळतांना दिसत नाही. भारतीय समाजाची झालेली अवहेलना, अधोगती भरून कावणे फार अवघड होऊन बसले आहे. संतांचे विचार समाजात रूजवायचे असतील तर प्रथमतः त्यांचे विचार आपणास आत्मसात करावे लागतील आणि ती काळाची गरज आहे हे विसरून चालणार नाही. गृथमतः त्यांचे विचार आपणास आत्मसात करावे लागतील आणि ती काळाची गरज आहे हे विसरून चालणार नाही.

- 1 ग्रामगीता व राष्ट्रसंत तुकडोजी महाराज
- 2 थोर साहित्यकार राष्ट्रसंत तुकडोजी रघुनाथ कडवे
- राष्ट्रसंताच्या ग्रामगीतेची वैज्ञानीक दृष्टी प्रा.रघुनाथ कडवे
- गावागावासी जागवा राष्ट्रसंत तुकडोजी महाराज
- राष्ट्रसंताची जीवनदृष्टि प्रा.रघुनाथ कडवे

Impact Factor-7.675 (SJIF)

ISSN-2278-9308

B. Aadhar

Peer-Reviewed Indexed

Multidisciplinary International Research Journal

February-2020

SPECIAL ISSUE-CCXIII(213)

UNDERSTANDING OF SELF

Chief Editor Prof.Virag S. Gawande

Convenor Dr. Sushama M. Ganoje Editor Dr. Suhaskumar Ruprao Patil

> Co-ordinator Dr. Chhaya Dilip Mahale

This Journal is indexed in:

- Scientific Journal Impact Factor (SJIF)
- Cosmos Impact Factor (CIF)
- International Impact Factor Services (IIFS)

For Details Visit To: www.aadharsocial.com

Aadhar Publications

Impact Factor - 7.675

ISSN - 2278-9308

B.Aadhar

Multidisciplinary International Research Journal

Peer-Reviewed, Refereed & Indexed Journal

NATIONAL CONFERENCE February - 2020 SPECIAL ISSUE-CCXIII

UNDERSTANDING OF SELF

Chief Editor

Dr. Virag S. Gawande Dr. Suhaskumar R. Patil

Editor

Convenor

Co-ordinator

Dr. Sushama M. Ganoje

Dr. Chhaya D. Mahale

Aadhar International Publications

For Details Visit To: www.aadharsocial.com

© All rights reserved with the authors & publisher

Price: Rs. 700/-

'स्व' मुल्यांकन

डॉ. कविता (लोखंडे) बिजवे

सहा. प्राध्यापिका, आदर्श संस्कार कॉलेज ऑफ एज्युकेशन (वी.एड्), श्रीकृष्ण नगर, नागुर

प्रस्तावना :— 'स्व' हा शब्द लिहायला जीतका लहान वाटतो, तितकेच मोठे गुढ यात दटलेले आहे. आपल्याला हे अस्तावना :— स्व हा राब्दा लिहायला जातका लगान विकास करतो मात्र स्वतःविषयी जेव्हा काही सांगायये असे इतराविषयी मत व्यक्त करायये असते तेव्हा आपण सहजतेने व्यक्त करतो मात्र स्वतःविषयी जेव्हा काही सांगायये असेव्ह शाधावपथा मत व्यक्त करायच असत तका आपण पर्वणा आपल्या व्यक्तीमत्वाला आपल्या दृष्टीने अवलोकत केन्द्र तेव्हा नेमकी सुरवात कुटून करावी हेच कळत नाही. कारण आपल्या व्यक्तीमत्वाला आपल्या दृष्टीने अवलोकत केन्द्र राक्त नमका सुरवात कुठून करावा हथ कळा नाता. राव्दात मांडायचे म्हणजे हवे तितके सोपे काम नाही. स्व म्हणजे आपण स्वतः म्हणजेच मी कोण? माझे अस्वित्व कृष् राष्ट्रात माडायच म्हणज हव ाततक साप काम नाका रूप या समाजात माझे स्थान काय? माझ्या गरजा कोणत्या? मला आनंद देणारे घटक कोणते? मला त्रास देणारे घटक कोणते? पा समाजात माझ स्थान काय? माझ्या गरजा काणात्पार निर्णात केला तर हे सर्व घटक माझ्या व्यक्तीमत्वावर प्रिकास मला समाधान वाटणारे कार्य कोणते या सर्व घटकांचा एकंदर विचार केला तर हे सर्व घटक माझ्या व्यक्तीमत्वावर प्रिकास नत्य समाधान वाटणार काय काणत या सब पटना ना करणारे आहे. असे मला जाणवले. मी कोण? तर याचे उत्तर असे की, मी घरात आई, पत्नी, सून, मुलगी व बह्नि करणार आह. अस मला जाणवल. ना काणा सर्वा मान्या प्राप्त अहे. व यस्त्र माह्य माह्य माह्य माह्य मुन्छ। आहे. व यसवाहेर प्राप्यापिका/शिक्षिका तसेच समाजातील एक जवाबदार नागरिक सुष्दा आहे. हया सर्व माह्य मुन्छ। आहे. त्या सर्व भूमिका मी यशस्वीरित्या पार पाडण्यासाठी अथक प्रयत्न करते.

समाजात विविध व्यक्तीमत्वाचे लोक वावरतात त्यात काही व्यक्ती चांगल्या तर वाईट देखिल असतात आता आका म्हणाल की कोण चांगल आणि कोण वाईट? तर यावर उत्तर एकच की 'व्यक्तीमत्व', प्रत्येक व्यक्तीन्या व्यक्तीमत्वकः त्याचा पिंड लक्षात येतो. 'व्यक्तीमत्वाचे आकलन' ही फार गुंतागुंतीची प्रक्रीया आहे. कारण प्रत्येक व्यक्तीच्या स्वयो स्वभाव, हावभाव, गरजा, प्राथमिकता, शरीरयप्टी इ. समान नसतात. त्यामुळेच प्रत्येकाचे व्यक्तीमत्व हे इत्रवहून दिन असल्याचे दिसून येते.

व्यक्तीच्या पेशा (Job) चा देखील परिणाम त्याच्या व्यक्तीमत्वावर होतो असे म्हणने योग्यच होईल, उदा. एक शिवकल समाजात वावरताना सतत सामाजिक भान ठेऊनच वागावे लागते कारण समाजातील इतर व्यक्तीपेक्षा शिक्षकाला अल्य जवाबदार व्यक्ती मानल्या जाते. सर्वांचा विश्वास त्यांच्यावर असतो. त्यामुळे शिक्षकाचे व्यक्तीमत्व देखिल तसेच चडन जाते. उदा. पोलीस अधिकारी हा त्याच्या पेशास अनुसरूनच वागतो तसाच त्याचा स्वभाव विकसित होत जाते व यावरून आपणास असे दिसून येते की व्यक्तीच्या व्यक्तीमन्त्र घडणीमध्ये इत व्यक्तीमत्व देखिल तसेच घडते. घटकाप्रमाणे त्याच्या पेशाचा देखिल अंतर्भाव होतो.

आपण नेहमी म्हणतो की, 'व्यक्तीमत्वाचा विकास' हे शिक्षणाचे सर्वात महत्वाचे उद्देख व्यक्तीमत्वाचा अर्थ :-आहे. कारण कोणीतीही व्यक्ती ही सर्वांगिण विकासाकरीता शिक्षण घेत असते. यात व्यक्तीमत्व विकास देविल अवर्ष्त असतो. व्यक्तीमत्व म्हणजे काय? याचा अर्थ आपण जाणून घेऊ.

व्यक्तीमत्व शब्द आपल्याला चटकन लक्षात येत नाही. परंतू पर्सनेलिटी (Personality) हा इंग्रजी शब्द लगेव कटनी. तर मग ही पर्सनेलिटी म्हणजे काय याविषयी विस्ताराने जाणून घेऊया. प्रत्येक व्यक्तीचे स्वतंत्र्य असे व्यक्तीमत्व असी आपण अगदी बोलतांना सहतेने असे शब्द वापरतो की या व्यक्तीचे व्यक्तीमत्व फार छान आहे. अमूक एक व्यक्ती चांगल्या व्यक्तीमत्वाचा धनी आहे. व्यक्तीच्या व्यक्तीमत्वात केवळ शरीरांचा रंग, उंची, सूडौल बांघा, शरीरपण्टी केवड यांचा अंतर्भाव आपण करीत असंतो.

व्यक्तीमत्व समजण्यापूर्वी आपल्याला व्यक्तीत्व व व्यक्तीमत्व यातील फरक जाणून घ्यावा लगेल. व्यक्ती (Indivisulity) आणि व्यक्तीमत्व म्हणजे (Personality) प्रत्येक सजीव प्राण्याला निसर्गाने व्यक्तीत्व बहल केले आहे. कुत्रा, मांजर, हत्ती, घोडे, इ. व्यक्तीत्व असते. मानवेतर प्राण्यांकरीता व्यक्तीत्व शब्द वापरणे योग्य आहे. 🗟

B.Aadhar' International Multidisciplinary Research Journal

Impact Factor - ((SJIF) -7.675, Special Issue

ISSN: 2278-9308 February 2020

- जन्मी जाननीमन विकास व समाधिक संस्थान	-
प्रा. डॉ. धनवंत व्ही खोबाग्रडे आणि प्रा. मधमदन मा सके	164-165
बालकाच्या व्यक्तीमत्व विकास जडणघडणीत समाजीकरणाची भूमिका – एक	
मा जा द्वा दुः जन्म (कह)	166-169
	170-172
व्यक्तिमत्त्वाचे आकलन— गीतांजली शुद्धोधन नागदेवे (गीतांजली भगवान स्टारे)	173-174
	175-176
	177-178
स्व- संकल्पनेचे आकलन- डॉ. सी. किरण के. नागतोडे	182-184
स्वत:ला समजणे किंवा ओळखणे— प्रा.डॉ.जयश्री विश्राम कुळकणी	185-186
	187-189
भावनाच्या आकलनातील प्रमुख अडथळे व उपाययोजना यांचा चिकित्सक	190-192
T - C C C	193-195
स्व-जाणीव व स्व-नियमनाद्वारे स्व-विकास- सहा. प्रा. नरेंद्र नारायण डवरे	196-197
स्व—संकल्पनेचे आकलन— प्रा डॉ. नीलीमा अरविंद मोरे	198-199
'स्व' संकल्पना समजून घेताना— डॉ. प्राची राहुल चौधरी	200-202
वसंता सिताराम वंजारी	203-205
अध्यापक महाविद्यालयातील ग्रामिण व शहरी भागातील छात्राध्यापकांच्या स्व—संकल्पनेचा तुलनात्मक अभ्यास — प्रा. उज्वला स. नवले	206-209
भावनांचे आकलन —डॉ. संगीता एस. धनाढ्य	210-212
स्वत्वाचा स्वीकार आणि स्व — विकास प्रक्रिया—सहा. प्रा. डॉ.तक्षशिला मोटघरे	213-215
तुलनात्मक अभ्यास- प्रा. डॉ. श्वेता संतोष सत्तरवार (ककडपवार)	216-218
शिक्षण महाविद्यालयातील विद्यार्थ्यांच्या आत्मविश्वास व स्व—समाधान या	219-222
स्व.जाणिवेतून स्व.परिवर्तनाचा विकसीत दृष्टीकोन— प्रा.डॉ.स्मिता गजभिये	223-225
	स्वं ची संकल्पना— श्रां. एस.एम. सातपुते व्यक्तिमत्वाचे आकलन— गीतांजली शुद्धोधन नागदेवे (गीतांजली भगवान रहाटे) राँजर्स चा 'स्व व्यक्तिमत्व विकासाचा मानवी दृष्टीकोन— डाँ. हर्षानंद खोद्धागहे स्व' मुल्यांकन— डाँ. किरण के. नागतोडे स्वत:ला समजणे किंवा ओळखणे— प्रा.डाँ.जयश्री विश्राम कुळकणी "स्व" संकल्पना व व्यक्तीमत्व विकास— प्रा. डाँ. लता वाघेला आणि सौ. सरला प्र. पद्मावार भावनांच्या आकलनातील प्रमुख अडथळे व उपाययोजना यांचा चिकित्सक अध्यास— डाँ. मनिषा मुलकलवार स्व — संकल्पना आणि व्यक्तिमत्व विकास— डाँ. मनिषा मुलकलवार स्व — संकल्पना आणि व्यक्तिमत्व विकास— कु. शीतल बबनराव विधाते स्व—जाणीव व स्व—नियमनाद्वारे स्व—विकास— सहा. प्रा. नरेंद्र नारायण डवरे स्व—संकल्पनेचे आकलन— प्रा डाँ. नीलीमा अरविंद मोरे स्व' संकल्पना समजून घेतान— डाँ. प्राची राहुल चौधरी स्व—विकासात नकारात्मक व सकारात्मक विचारांची भुमिका— वसंता सिताराम वंजारी अध्यापक महाविद्यालयातील ग्रामिण व शहरी भागातील छात्राध्यापकांच्या स्व—संकल्पनेचा तुलनात्मक अभ्यास— प्रा. उज्जला स. नवले मावनांचे आकलन— प्रा. उज्जला स. नवले न्डाँ. संगीता एस. धनाढच स्वत्वाचा स्वीकार आणि स्व — विकास प्रक्रिया—सहा. प्रा. डाँ.तश्वशिला मोटघरे किनष्ठ महाविद्यालयातील मुले आणि मुली यांच्या शैक्षणिक स्व संकल्पनेचा तुलनात्मक अभ्यास— प्रा. डाँ. रवेता संतोष सतुरवार (कुकडपवार) शिक्षण महाविद्यालयातील विद्याध्यांच्या आत्मविश्वास व स्व—समाधान या व्यक्तिमत्व वैशिष्ट्यांचा चिकित्सक अभ्यास— डाँ. शोखराम परसराम येळेकर

जर स्थीला स्थताचे अस्तीत्व विच्द करायचे अग्रेल तर तिला 'बुल आणि मुल' या चाकोरीतृत याहेर पड़ने देखिल के काम जसते अंक्षा एक स्त्री परावाहेर अर्थार्जन करते तेव्हा तीला तारवरची कसरत करावी छागते. पड्याखाच्या कररकता राज नवत, जन्हा एक स्त्री परावाहर अशोजन करत तन्हीं ताला आयुष्य असेव पूढे पूढे परकत असते. धरातील क्र सर्व आयुष्य चालत असते, परातील सर्वाच्या गरजा पूर्ण करीतच आयुष्य असेव पूढे पूढे परकत असते. धरातील क्र सत्त आयुष्य चालत असते, गरातील सर्वाच्या गरजा पूर्ण करात अस्ताना, तिची तिंदा केली जाते. महळीना आनंदी बगण्याकरीता तीची सतत भडपड असते, यश प्राप्त करात असताना, तिची तिंदा केली जाते. मडळानी आनदा बमण्याकरीता तीची सतत घडणड असता अशामध्ये सर्वांचा समतोल सावत जर ती पूछ केले के करणारे परावाहेरचेच नव्हे तर घरातील मंडळी देखिल असतात अशामध्ये सर्वांचा समतोल सावत जर ती पूछ केले क किलार पराबाहरपूरा नव्ह तर परातील मडळा दाखल अवतात तीला कमीपणा आणण्याचा प्ररात केला जातो. समाजातील स्वीयांकडून तीला सतत ही जाणीव करून दिल्या जाते की क्र आपल्या कर्तव्यात कमी पडत आहे. मग अशा तेळी त्या स्त्रीचे व्यक्तिमत्व असे घडते की, तीच्या मनात समाजीकार्य चीड निर्माण होते. पूढे ती जर वरीग्ठ अधिकारी बनली तर तिचा मनातील राग ब्देप, चीड, ही इतरांवर काढ़ली 📸 त्यामुळे तीचे व्यक्तीमत्व हे परीस्थितीनुरूप घडत असते.

आयुष्यात प्रत्येक व्यक्तीला काही संघर्णना तोड दयावे लागते असेच माझ्या बाबतीत ही बरेचदा घडले. त्यात का हवे—हवे संघर्ष होते. काही नको—नको संघर्ष होते. तर काही हवे—नको संघर्ष होते. नोकरीच्या ठिकाणी देखिल असे मन्त्र निर्माण झाले. या सर्वातून योग्य मार्ग काढण्याचा, समायोजन साघण्याचा, तडजोड करण्याचा प्रयत्न करीत मी माइस व्यक्तीमत्वाचा तोल जावू दिला नाही.

या परीस्थितीतून सावरण्यासाठी पढीलप्रमाणे उपाययोजना केल्यामुळे त्याचा मला नक्कीच उपयोग ज्ञाला. उदा 🔊 जोपसणे, योगसने, व्यायाम, फेरफटका मारणे, सकारात्मक विचार, धमाशिल वृत्ती इ. स्विकार केल्याने मानसिक आगाव सुधारण्यास मदत झाली व त्याचा सकारात्मक परिणाम व्यक्तीमत्वावर दिसून आला.

समारोप :- प्रत्येक व्यक्तीचे व्यक्तीमत्व हे एकमेकांहून भिन्न असते. काही व्यक्ती या अंतमुखी तर काही वहींन्छ। असतात. यात कोणते चांगले आणि कोणते वाईट हे सांगणे कठीण आहे. कारण प्रत्येक व्यक्ती ही इतर उसन व्यक्तीपेक्षा कोणत्या ना कोणत्या वाबतीत भिन्न असते. अगदी जूळी भांवडे सूच्दा सारखी नसतात.

व्यक्तीचे व्यक्तीमत्व हे वातावरण इत्यादीने बदलत असते आपल्याला लाभलेल्या परिस्थितीला आपण प्रतिकृत समजवन की अनुकूल? हे आपल्याला ठरवायचे असते आणि सकारात्मक विचार करून आपले व्यक्तीमत्व विकसीत काण्यन प्रयत्न करायचे असतात. मी देखील तेच केले आहे. अनेक समस्यांना तोंड देऊन आजही खंबीरपणे उभी आहे व हिन आयुष्याकरीता स्वत:ला सज्ज केले आहे.

आज व्यक्तीमत्व मापनाकरीता मानसशास्त्रात अनेक पध्दती सांगीतलेल्या आहेत. त्यामुळे आपण आपल्या व्यक्तीनव्यं शास्त्रशुष्टरीतीने मापन करू शकतो. त्यामुळे आपल्याला आपल्या व्यक्तीमत्वाचे सर्व गुढ उलगडेल.

आपल्याला मिळालेला मनुष्य जन्म व व्यक्तीचे व्यक्तीमत्व ही निसर्गाची देणगी आहे. त्यामुळे त्याचे योग्य ग्रेतीने बतन करण्याची जवाबदारी स्वस्वी आपली आहे. व्यक्तीमत्व विकास करणाऱ्या गोष्टीचे अनूसरन करावे आणि आपले आपन चांगल्या प्रकारे निर्वाहन करावे व्यक्तीमत्वाचे आकलन करावे तेवढे थोडेच आहे. कारण व्यक्ती तीतके व्यक्तीमत ब जगात आढळतात त्याला अंत नाही

g.Aadhar' International Multidisciplinary Research Journal Impact Factor - ((SJIF) - 7.675,

ISSN: 2278-9308 February 2020

Special Issue
हानकारीता व्यक्तीमाल राज्य वापरला जातो. व्यक्तीचा शारीरिक, मानसिक, भावनिक व सामाजिक विकास होत अयती.
हा विकासातूनच व्यक्तीचा पिंड पडत असतो. यालाच व्यक्तीमत्व म्हणतात.

ह्मन्तीमत्वाची व्याख्या :- ''व्यक्तिमत्व म्हणजे स्वतःच्या परिसाराशी व्यक्तीचे जे वैशिष्ट्यपूर्ण समायोजन होत असते बाला कारणीभृत असणारी वर्तनाला चालना देणारी शारीरिक, मानसिक, यंत्रणांची संघटना होय.'' जी. डब्स्यू.

इन्हों मला अजीबात आवडत नाही. इतरांवर अन्याय करणे व अन्याय होतांना वघणे सुद्धा मला आवडत नाही.

अक्तीमत्व' हा शब्द म्हणायला जितका छोटा आणि सोपा वाटतों. त्याचे आकलन करणे तितकेय कठीण कार्य आहे. आपण जेव्हा एखादया व्यक्तीला भेटतो तेव्हा त्याचे हाव—भाव, बोलण्याची पच्दत, त्याचे विचार यावहन प्रथम भेटीतच चत्तू तो व्यक्ती खरोखर तशीच आहे की, आपल्याला तसे असण्याचा दिखावा करतो है वरवर सांगणे कठीण आहे. कारण असतात. तर मग मला सांगा ज्या छोटया—छोटया कळया अजून उमललेल्याच नाही त्या छोटया निकार कारण्याचा अग्रवी आपूलकीचे सोंग घेऊन आई—वडीलांच्या देखत लाडाने कुरवाळतात आणि एकांतामध्ये लज्जास्यद कृत्य करतात. व्यक्तींना द्वीव्यक्तीम्त्वाच्या म्हणाव्या की विकृत. कारण कोणतेच आई—वडील अशा वाईट बोलणाऱ्या, वागणाऱ्या विरवास असतो. त्यांनाच फक्त मूलीचे लाड करण्याची परवानगी असते. मग अशात जर एखादी व्यक्ती चांगल्या व्यक्तीमत्वाचा आव आणत असेल तर मग साध्या सरळ लोकांना कसे कोणाच्या व्यक्तीमत्वाचे आकलन करता चेईल बरतीमत्वाचा अव फार कार कार करता वाईट वाटते.

आपल्या आवती—भोवती बऱ्याच घटना घडत असतात त्याचे आकलन करण्याचा प्रयत्न करीत आहे. समाजात अनेक व्यक्तीमत्वाच्या व्यक्ती आपण बघतो त्यामध्ये ज्या व्यक्ती खरच खूप चांगल्या व्यक्तीमत्वाच्या असतात त्यामूळे त्यांना चांगले म्हटत्या जाते व मान सन्मान देखिल मिळत असतो. परंतू काही व्यक्ती या फक्त चांगूलपणाचा देखावा करतात त्यांच्या वागण्या बोलण्यावरून हे जाणवते देखिल म्हणतात ना 'उघळ पाण्याला खळखळाट फार' कारण केवळ लोकांनी चांगले म्हणावे कौतूक करावे म्हणून चांगूलपणाचा आव आणल्या जातो. असे करणारे बरेच व्यक्ती आपल्या अवती—भवती असतात. ते स्वतःच्या स्वार्थासाठी कोणत्याही स्तरावर जायला मागे हटत नाही. असे व्यक्ती आपल्या कार्य क्षेत्रात बऱ्याच प्रमाणात पाहायला मिळतात, त्यांना असफलता आवडत नाही. त्यामूळे अश्यांच्या सोवत वावरतांना आपण सतर्क राहायला हवे. कारण यामूळे देखिल व्यक्तीच्या व्यक्तीमत्वावर परिणाम होतो.

आपल्या समाजात आजही स्त्री—पूरूप व्यक्तीमत्विवययी भिन्न विचारधाय बधायला मिळतात ते असे की, आजही आमचा समाज हा पूरूप प्रधान आहे. म्हणून प्रत्येक बाबतीत पुरूपाला स्वातंत्र्य असते. वागण्या बोलण्याचे, अभिव्यक्तीचे निर्णय गण्याचे इ. पंरतू स्त्री कितीही शिकली आपल्या पायावर उभी राहीली तरी तीला वरील सर्व बाबतीत दुव्यम स्थानच मिळते. कारण लहान पणापासूनच तीचे व्यक्तीमत्व तसे घडविले जाते अगदी लहानपणीच तीला आई, आजी व घरतील मोठी मिड्की ही पूरूप प्रधानतेचे बाळकडू पाजत असतात मूलींनी मोठयाने हसू नये, मोठयाने बोलू नये, आपले विचार व्यक्त करू नये, स्वतः कोणताही निर्णय घेऊ नये, कसलाही विरोध करू नये, या सगळयाच गोष्टो तीला शिकविल्या जाताव. त्यामूळे मोठी झाल्यावर देखिल याच दडपणात ती वावरत असते. आणि अशातच तिचे व्यक्तीमत्व घडत असते याला मो देखील अपवाद नाही.